

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ในประเทศไทย

Factors Influencing the Movement of Business Confidence Index in Thailand

สุรางค์ บุญยะพงศ์ไชย

Surang Boonyapongchai

คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Faculty Business Administration of Siam Technology College, Thailand

E-mail: surangb@siamtechno.ac.th

Received April 16, 2025; Revised May 21, 2025; Accepted May 30, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2567 โดยนำข้อมูลมาคำนวณสถิติในรูปสมการถดถอยเชิงเส้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน และเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยปัจจัยที่ทำการศึกษา ได้แก่ SET INDEX, CPI, BCI, FX, PI, LEI, MRR, M และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BCI) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระ CPI ($\beta_1=1.377$) มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากกว่าตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ ลำดับรองลงมา คือ LEI ($\beta_4= 0.631$) FX ($\beta_5=-0.529$) PI ($\beta_2=0.101$) และตัวแปรที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด M ($\beta_7 = -2.948E-6$) ตามลำดับ ตัวแปรอิสระที่มีผลในทิศทางเดียวกันกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ได้แก่ CPI PI และ LEI ส่วนปัจจัยที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ คือ FX และ M จากการทดสอบโดยประมาณด้วยค่าสถิติ นั้น $R\text{-Squares} = 0.718$ Adjust $R\text{-Squares} = 0.692$ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ได้รับการคัดเลือกทั้ง 5 ตัวแปรเข้าสมการ เพื่อพยากรณ์ตัวแปรตามสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 69.2

คำสำคัญ: ปัจจัย; อิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนี; ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ

Abstract

This article aims to studies the factors influencing the movement of the business confidence index in Thailand. In this study, secondary data from the Bank of Thailand's report from January 2020 to December 2024 were used. The data were calculated using statistics in the form of linear regression equations using ready-made programs to test the hypotheses and to test the relationship between the independent and dependent variables. The factors studied were SET INDEX, CPI, BCI, FX, PI, LEI, MRR, M, and Business Confidence Index (BCI). The research results found that the independent variable CPI ($\beta_1 = 1.377$) had a greater influence on the dependent variable than the other independent variables, followed by LEI ($\beta_4 = 0.631$), FX ($\beta_5 = -0.529$), PI ($\beta_2 = 0.101$), and the variable with the least influence M ($\beta_7 = -2.948E-6$), respectively. The independent variables that had the same effect on the Business Confidence Index were CPI, PI, and LEI, while the factors that had the opposite effect on the Business Confidence Index were FX and M. From the approximate test with the statistical value, R-Squares = 0.718, Adjust R-Squares = 0.692, indicating that the five selected independent variables, which were included in the equation to predict the dependent variable, could explain the movement of the dependent variable by 69.2 percent.

Keywords: Factors; Influence on Index Movement; Business Confidence Index

บทนำ

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอย่างยิ่งในการประเมินภาวะเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของดัชนีนี้จึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อช่วยให้ผู้กำหนดนโยบาย นักวิเคราะห์เศรษฐกิจ และภาคธุรกิจเข้าใจแนวโน้มเศรษฐกิจได้อย่างแม่นยำ การเปลี่ยนแปลงของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจมักสะท้อนถึงทัศนคติของภาคเอกชนต่อปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพคล่องทางการเงิน นโยบายภาครัฐและสถานการณ์ทางการค้า (OECD, 2019; Sharma, 2021) ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่พยายามอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความเชื่อมั่นทางธุรกิจ เช่น งานวิจัยของ Smith and Brown (2020) ที่ชี้ให้เห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลให้ภาคธุรกิจมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ในขณะที่ Johnson (2019) พบว่าอัตราเงินเฟ้อในระดับที่เหมาะสมสามารถส่งเสริมความเชื่อมั่นได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องว่างในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ซับซ้อนและหลากหลายที่ส่งผลต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในบริบทของเศรษฐกิจไทย

การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจยังช่วยสนับสนุนการกำหนดนโยบายที่มีความเหมาะสมในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะในยุคที่เศรษฐกิจโลก

เผชิญกับความท้าทายจากวิกฤตการณ์ทางการเงิน ภาวะสงครามการค้า และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ข้อมูลเชิงลึกจากการศึกษานี้สามารถช่วยให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกแบบมาตรการเชิงนโยบายที่ตอบสนองต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ในขณะเดียวกัน ภาคธุรกิจสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับกลยุทธ์ทางธุรกิจให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในแง่ของการพัฒนาศักยภาพและการประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติเพื่อส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเติบโตของภาคธุรกิจในอนาคต แนวทางการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากดัชนีดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนมุมมองของภาคธุรกิจต่อภาวะเศรษฐกิจ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การทำความเข้าใจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีนี้จะช่วยให้นักวิจัย นักเศรษฐศาสตร์ และผู้กำหนดนโยบายสามารถคาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษานี้สามารถช่วยให้นักลงทุนและภาคธุรกิจสามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมีความผันผวนสูง ทั้งจากปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอก เช่น สถานการณ์เศรษฐกิจโลก วิกฤติทางการเงิน หรือเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเข้าใจกลไกที่มีผลต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนหรือผู้ที่สนใจสามารถทราบถึงการเสริมสร้างความเข้าใจในกลไกของตลาดทุนและการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมธุรกิจ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จะช่วยพัฒนาทฤษฎีและแบบจำลองที่สามารถนำไปใช้พยากรณ์และวางนโยบายได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย มีดังนี้

Smith & Brown (2020) ได้ศึกษาให้เห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงมักส่งผลให้ภาคธุรกิจมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น เนื่องจากคาดการณ์ว่ากำลังซื้อของผู้บริโภคจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยมีแนวโน้มที่จะลดทอนความมั่นใจของภาคธุรกิจลงอย่างมีนัยสำคัญ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจคืออัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) ซึ่งสะท้อนถึงระดับราคาสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ งานวิจัยของ Johnson (2019) พบว่า อัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับปานกลางสามารถส่งเสริมความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ เนื่องจากแสดงถึงอุปสงค์ที่แข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อที่สูงเกินไปอาจก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นและกำไรที่ลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระยะยาว ในส่วนของอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ซึ่งกำหนดโดยนโยบายการเงินของธนาคารกลาง มีบทบาทสำคัญในการกำหนดต้นทุนทางการเงินของภาคธุรกิจ งานศึกษาของ Lee (2021) ระบุว่า การลดอัตราดอกเบี้ยช่วยส่งเสริมการลงทุนของภาคธุรกิจโดยลดต้นทุนการกู้ยืม ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นอาจลดแรงจูงใจในการลงทุนและขยายธุรกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อดัชนีความเชื่อมั่นโดยตรง ในส่วนของอัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) ซึ่งเกี่ยวข้องกับระดับการจ้างงานและกำลังซื้อของผู้บริโภค งานศึกษาของ Williams and Chen (2022) พบว่าการจ้างงานที่สูงมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ เนื่องจากเป็นสัญญาณของเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ในขณะที่อัตราการว่างงานที่สูงอาจสะท้อนถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่ลดทอนความมั่นใจของภาคธุรกิจลง

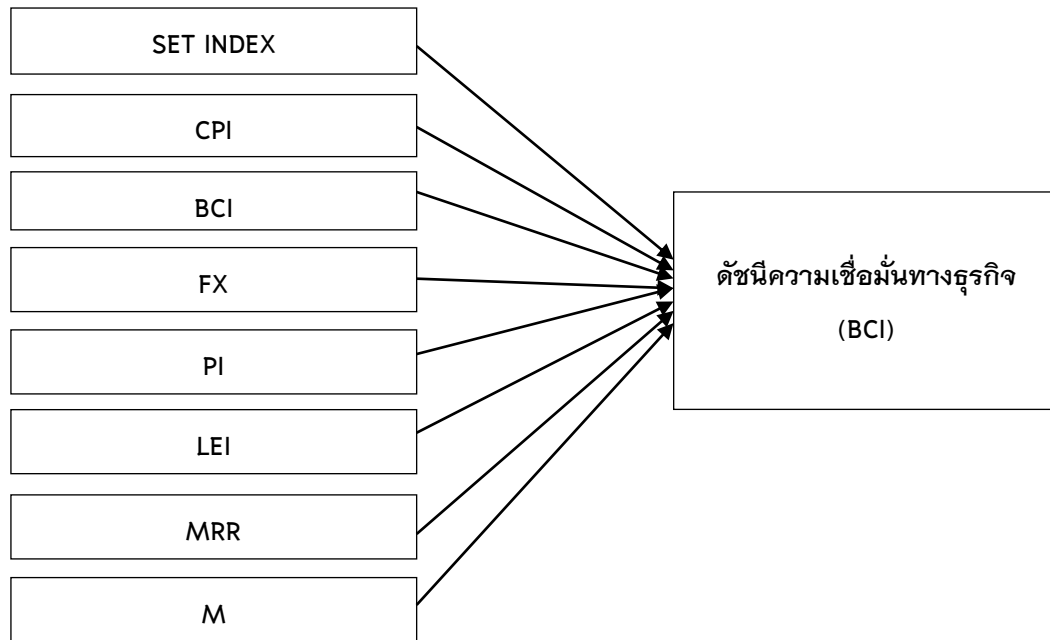
ปัจจัยด้านตลาดการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (Stock Market Index) ซึ่งมักเป็นตัวชี้วัดของความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตของเศรษฐกิจ งานวิจัยของ Thompson (2020) พบว่าการเพิ่มขึ้นของดัชนีตลาดหลักทรัพย์มักสอดคล้องกับความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่ดีขึ้น เนื่องจากเป็นสัญญาณของเศรษฐกิจที่กำลังเติบโต ในทางกลับกัน ความผันผวนที่สูงของตลาดหลักทรัพย์อาจก่อให้เกิดความไม่แน่นอนและลดระดับความเชื่อมั่น และนอกจากปัจจัยเชิงเศรษฐกิจแล้ว ปัจจัยด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมของผู้บริโภคก็มีผลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ งานศึกษาของ Garcia (2021) ชี้ให้เห็นว่าดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค (Consumer Confidence Index) มักมีความสัมพันธ์โดยตรงกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบการมักใช้แนวโน้มการใช้จ่ายของผู้บริโภคในการประเมินโอกาสทางธุรกิจ หากผู้บริโภคมีความมั่นใจสูง ธุรกิจก็มักจะขยายตัวและลงทุนมากขึ้น ในขณะที่ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลงอาจส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจให้ระมัดระวังในการลงทุนมากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ามีทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นทางธุรกิจหลายประการ งานวิจัยของ Smith and Brown (2020) เสนอว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่น ขณะที่ Johnson (2019) ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของอัตราเงินเฟ้อ และ Lee (2021) เน้นบทบาทของอัตราดอกเบี้ย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านี้มาเป็นกรอบในการพิจารณาตัวแปรที่อาจมีผลต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ และใช้การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ของตัวแปรต่างๆ ในบริบทของเศรษฐกิจไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลในรูปแบบข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) รายเดือน ซึ่งได้ศึกษาตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2567 รวมระยะเวลา 60 เดือน โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้ทำการศึกษา ได้แก่ SET INDEX, CPI, BCI, FX, PI, LEI, MRR, M และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BCI) ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย เป็นการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ข้อมูลที่ใช้ในการค้นคว้าเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้ข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2567 โดยเก็บรวบรวมมาจากรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย และข้อมูลจากสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้าจำนวน 60 เดือน ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) เป็นตัวแปรที่กำหนดขึ้น เพื่อจะได้ทราบว่าเมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง ตัวแปรตามจะเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index): แสดงถึงสถานะและความเคลื่อนไหวของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถสะท้อนความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้ประกอบการได้

ดัชนีราคาผู้บริโภค (consumer price index: CPI): เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาในเศรษฐกิจ มีผลต่อความสามารถในการซื้อและต้นทุนของผู้ประกอบการ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอัตราอ้างอิง (Foreign Exchange Rate: FX): การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐมีผลต่อการไหลเข้าหรือออกของเงินทุน ในระบบเศรษฐกิจรวมถึงความเชื่อมั่นในตลาด

ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (Private investment: PI): เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสะท้อนถึงภาพรวมของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมแสดงถึงแนวโน้มการลงทุนภายในประเทศที่มีผลต่อการขยายตัวของธุรกิจ

ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจ (Leading Economic Index: LEI): ช่วยทำนายแนวโน้มของเศรษฐกิจในระยะสั้นและมีผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายย่อยชั้นดี ((Minimum Retail Rate: MRR): มีผลต่อการเข้าถึงเงินทุนและระดับการบริโภค ซึ่งส่งผลต่อภาพรวมของเศรษฐกิจ

ปริมาณเงินความหมายกว้าง ((Money Supply: M): สะท้อนสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) เป็นตัวแปรที่ผันแปรตามตัวแปรอิสระ ซึ่งอาจจะเป็นการผันแปรในทิศทางเดียวกัน หรือทิศทางตรงกันข้ามก็ได้ กล่าวคือ เมื่อค่าของตัวแปรอิสระเพิ่มขึ้น ค่าของตัวแปรตามอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรตาม คือ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (Business Confidence Index: BCI)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2567 โดยใช้การหาความสัมพันธ์โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลาแบบทุติยภูมิ (Secondary Time Series Data) โดยรวบรวมข้อมูลย้อนหลังเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2567 รวมเป็นเวลา 60 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมมาจากรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย และข้อมูลจากสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้าจำนวน 60 เดือน โดยนำข้อมูลมารวบรวมได้มาทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยหรือตัวแปรอิสระแต่ละตัว ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจหรือตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับดัชนีหลักทรัพย์หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ หรือตัวแปรตามที่ได้กำหนดไว้ แบบจำลองในการศึกษาครั้งนี้ ด้วยการวิเคราะห์ค่าตัวแปรทางสถิติต่างๆ

โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีแบบจำลอง ดังนี้

$$BCI = \beta_0 + \beta_1 CPI + \beta_2 PI + \beta_3 M + \beta_4 LEI + \beta_5 FX + \beta_6 Set\ Index + \beta_7 MRR$$

สามารถวิเคราะห์ลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม (BCI) ได้โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ในสมการถดถอย โดยพิจารณาขนาดสัมบูรณ์ของสัมประสิทธิ์ (Absolute Value) ซึ่งแสดงถึงขนาดอิทธิพลของตัวแปรนั้น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย โดยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบอนุกรมเวลา (time series) รายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2567 มาใช้ในการศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งการวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งช่วยให้การพยากรณ์มีความถูกต้องมากขึ้น และใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระ CPI ($\beta_1=1.377$) มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากกว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ลำดับรองลงมา คือ LEI ($\beta_4= 0.631$) FX ($\beta_5=-0.529$) PI ($\beta_2=0.101$) และตัวแปรที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด M ($\beta_7 = -2.948E-6$) ตามลำดับ ตัวแปรอิสระที่มีผลในทิศทางเดียวกันกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ได้แก่ CPI, PI และ LEI ส่วนปัจจัยที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ คือ FX และ M จากการทดสอบโดยประมาณด้วยค่าสถิตินั้น $R-Squares = 0.718$, Adjust $R-Squares = 0.692$ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ได้รับการคัดเลือกทั้ง 5 ตัวแปร

เข้าสมการ เพื่อพยากรณ์ตัวแปรตามสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 69.2 แสดงรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ซึ่งตัวแปรอิสระเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ ค่าคงที่, CPI, PI, M, LEI, Set Index, MRR และ FX โดยปัจจัยหรือตัวแปรดังกล่าวมีความเหมาะสมในการนำมาสร้างแบบจำลอง ซึ่งการสร้างแบบจำลองเป็นกระบวนการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่แสดงออกมาในรูปของสมการถดถอย โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม (BCI) กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งการทดสอบสมมติฐานมีค่าตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากันหรือมีค่าตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากับศูนย์ ดังนี้

$$H_0 : \beta_0 = \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = \beta_4 = \beta_5 = \beta_6 = \beta_7 = \beta_8 = 0$$

$$H_1 : \beta_0 \neq \beta_1 \neq \beta_2 \neq \beta_3 \neq \beta_4 \neq \beta_5 \neq \beta_6 \neq \beta_7 \neq \beta_8 \neq 0 \text{ (มีค่าตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากับศูนย์)}$$

ตารางที่ 1 แสดงการสรุปรูปแบบ a. Dependent Variable: ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BCI)

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.686 ^a	.470	.461	2.7669
2	.762 ^b	.581	.566	2.4826
3	.796 ^c	.634	.615	2.3401
4	.835 ^d	.697	.675	2.1502
5	.847 ^e	.718	.692	2.0916

a. Predictors: (Constant), CPI

b. Predictors: (Constant), CPI, PI

c. Predictors: (Constant), CPI, PI, M

d. Predictors: (Constant), CPI, PI, M, LEI

e. Predictors: (Constant), CPI, PI, M, LEI, FX

ตารางที่ 2 ANOVA

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	394.313	1	394.313	51.505	.000 ^b
	Residual	444.037	58	7.656		
	Total	838.350	59			
2	Regression	487.045	2	243.522	39.512	.000 ^c
	Residual	351.305	57	6.163		
	Total	838.350	59			
3	Regression	531.690	3	177.230	32.364	.000 ^d
	Residual	306.660	56	5.476		
	Total	838.350	59			
4	Regression	584.067	4	146.017	31.583	.000 ^e
	Residual	254.283	55	4.623		
	Total	838.350	59			
5	Regression	602.101	5	120.420	27.525	.000 ^f
	Residual	236.248	54	4.375		
	Total	838.350	59			

a. Dependent Variable: BCI (ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ)

b. Predictors: (Constant), CPI

c. Predictors: (Constant), CPI, PI

d. Predictors: (Constant), CPI, PI, M

e. Predictors: (Constant), CPI, PI, M, LEI

f. Predictors: (Constant), CPI, PI, M, LEI, FX

จากตาราง ANOVA เป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามจะเห็นได้ว่าค่า Sig มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยค่า F test เท่ากับ 27.525 แปลว่า ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงสามารถใช้ตัวแปรอิสระที่คัดเลือกเข้าสมการนี้มาพยากรณ์ตัวแปรตามได้

ค่า β_i แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพร้อมทั้งค่าคงที่ตาม Model จะได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_i) ของตัวแปรอิสระเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ ดังนี้

$$BCI = (-118.873) \text{ ค่าคงที่} + (1.377) CPI + (0.101) PI + (-2.948E-6) M + (0.63) LEI + (-0.529) FX$$

จากสมการสามารถวิเคราะห์ลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม (BCI) ได้โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ในสมการถดถอย โดยพิจารณาขนาดสัมบูรณ์ของสัมประสิทธิ์ (Absolute Value) ซึ่งแสดงถึงขนาดอิทธิพลของตัวแปรนั้น ๆ เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระจากมากไปน้อย

CPI (1.377) → มีอิทธิพลมากที่สุด

LEI (0.63)

FX (-0.529)

PI (0.101)

M (-2.948E-6) → มีอิทธิพลน้อยที่สุด

และถึงแม้ว่าค่าของ FX จะเป็นลบ แต่ในเชิงขนาดสัมบูรณ์ 0.529 ยังคงมากกว่า PI และ M ดังนั้น FX จึงมีอิทธิพลมากกว่า PI และ M แต่ในทิศทางตรงกันข้ามกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นบวก

ตารางที่ 3 แสดงความมีนัยสำคัญของค่าคงที่และสัมประสิทธิ์แต่ละตัว

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
		B	Std. Error	Beta	t	
1	(Constant)	-20.083	9.361		-2.145	.036
	CPI	.693	.097	.686	7.177	.000
2	(Constant)	-17.236	8.431		-2.044	.046
	CPI	.507	.099	.502	5.121	.000
	Pi	.110	.028	.380	3.879	.000
3	(Constant)	-29.466	9.028		-3.264	.002
	CPI	1.008	.199	.997	5.074	.000
	Pi	.129	.028	.445	4.677	.000
	M	-1.602E-6	.000	-.578	-2.855	.006
4	(Constant)	-130.370	31.105		-4.191	.000
	CPI	1.168	.189	1.156	6.195	.000
	Pi	.101	.027	.348	3.789	.000
	M	-3.310E-6	.000	-1.194	-4.576	.000
	LEI	.764	.227	.588	3.366	.001
5	(Constant)	-118.873	30.784		-3.862	.000
	CPI	1.377	.210	1.363	6.549	.000
	PI	.101	.026	.348	3.887	.000
	M	-2.948E-6	.000	-1.063	-4.060	.000
	LEI	.631	.230	.486	2.743	.008
	FX	-.529	.260	-.291	-2.030	.047

จากตารางที่ 3 แสดงความมีนัยสำคัญของค่าคงที่และสัมประสิทธิ์แต่ละตัว พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ CPI, PI, M, LEI และ FX ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการเพื่อพยากรณ์ตัวแปรตาม (Y) (เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 (ตัวแปรอิสระมีผลกระทบต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ และปฏิเสธสมมติฐาน H_0)

ส่วนตัวแปรอิสระ Set Index และ MRR ไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการเพื่อพยากรณ์ตัวแปรตาม (Y) (เนื่องจาก ค่า Sig. มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 (ตัวแปรอิสระไม่มีผลกระทบต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ และปฏิเสธสมมติฐาน H_1))

Beta แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในรูปคะแนนมาตรฐาน สำหรับการสร้างสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานค่า Beta สามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากหรือน้อยกว่ากัน ถ้า Beta ของตัวแปรอิสระใดมีค่า มากกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมาก กล่าวคือ ตัวแปรอิสระ CPI ($\beta_1 = 1.363$) มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม (Y) มากกว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ สาเหตุส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากหากนักลงทุนต้องการวัดระดับอัตราเงินเฟ้อ ดัชนีตัวหนึ่งที่สามารถบอกได้คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค ตัวแปรอิสระลำดับรองลงมาที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ M ($\beta_3 = -1.063$) LEI ($\beta_4 = 0.486$) PI ($\beta_2 = 0.348$) และ FX ($\beta_5 = -0.291$) ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์การเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ซึ่งจาก Model จะได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_r = (1.363) \text{ CPI} + (-1.063) \text{ M} + (0.486) \text{ LEI} + (0.348) \text{ PI} + (-0.291) \text{ FX}$$

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ โดยพิจารณาจากเครื่องหมายสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระที่มีเครื่องหมายเป็นบวก แสดงว่าปัจจัยอิสระที่มีผลในทิศทางเดียวกันกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ได้แก่ CPI, PI และ LEI ส่วนปัจจัยที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ พบว่าโดยพิจารณาจากเครื่องหมายสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระมีเครื่องหมายเป็นลบได้แก่ FX และ M

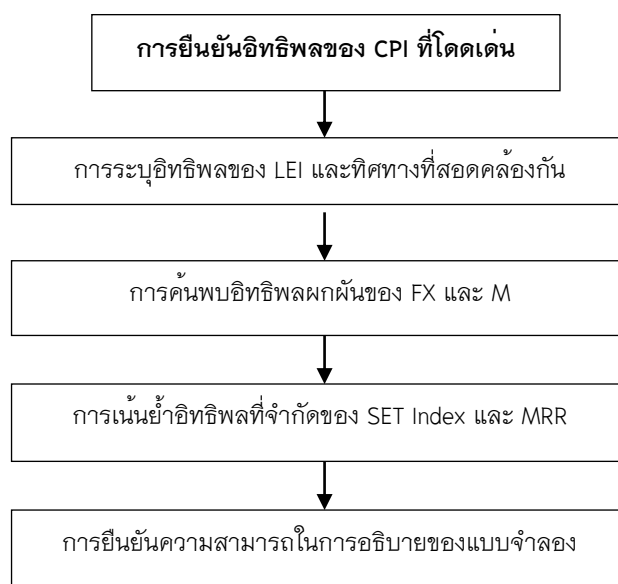
การทดสอบโดยประมาณด้วยค่าสถิตินั้น จะเห็นว่า $R = 0.847$ ($R\text{-Squares} = 0.718$ และ $\text{Adjusted } R\text{ Squares} = 0.692$) แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดในแบบจำลองสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของตัวแปรตาม คือ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ได้ร้อยละ 71.8 และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ถูกปรับค่าแล้ว ($\text{Adjust } R\text{-Squared}$) มีค่าเท่ากับร้อยละ 69.2 หมายถึง ตัวแปรอิสระทั้งหมดในแบบจำลองสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของตัวแปรตามคือปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ได้ร้อยละ 69.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 20.8 เกิดจากสาเหตุอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทย พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ CPI, M, LEI, FX, SET INDEX และ CPI มีผลกระทบต่อ การเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ โดยปัจจัยอิสระที่มีผลในทิศทางเดียวกันกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจคือ CPI, M และ LEI ส่วนปัจจัยที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ คือ FX และ SET INDEX อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ อัสวเทพ อากาศวิภาต และคณะ (2565) พบว่า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ดัชนีราคาผู้บริโภค(CPI) มีอิทธิพลเชิงบวกกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ (EX) และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) มีอิทธิพลเชิงลบกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และควรนำข้อมูลเชิงคุณภาพหรือปัจจัยอื่นๆมาทำการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้จากการศึกษา สอดคล้องกับการนำเสนอของ Smith and Brown (2020) ได้ศึกษาให้เห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงมักส่งผลให้ภาคธุรกิจมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น เนื่องจากคาดการณ์ว่ากำลังซื้อของผู้บริโภคจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยมีแนวโน้มที่จะลดทอนความมั่นใจของภาคธุรกิจลงอย่างมีนัยสำคัญ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจคืออัตราเงินเฟ้อ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2563 ถึง 2567 โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ องค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญที่ได้จากการวิจัยนี้ ดังนี้

ภาพ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากภาพที่ 2 สามารถอธิบายโดยสังเขปดังนี้

1. การยืนยันอิทธิพลของ CPI ที่โดดเด่น: งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BCI) มากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน องค์ความรู้ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของเสถียรภาพด้านราคาต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการอาจสะท้อนถึงภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัว ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ

2. การระบุอิทธิพลของ LEI และทิศทางที่สอดคล้องกัน: ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจ (LEI) เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อ BCI ในทิศทางเดียวกัน ผลลัพธ์นี้สนับสนุนแนวคิดที่ว่า LEI ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้แนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคต มีความสามารถในการสะท้อนถึงความคาดหวังและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจต่อสถานะเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น

3. การค้นพบอิทธิพลผกผันของ FX และ M: งานวิจัยนี้พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ (FX) และปริมาณเงินความหมายกว้าง (M) มีอิทธิพลต่อ BCI ในทิศทางตรงกันข้าม การแข็งค่าของเงินบาทอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคส่งออก ทำให้ความเชื่อมั่นลดลง ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินอาจนำไปสู่ความกังวลเกี่ยวกับภาวะเงินเฟ้อในอนาคต ซึ่งส่งผลเสียต่อความเชื่อมั่นทางธุรกิจ

4. การเน้นย้ำอิทธิพลที่จำกัดของ SET Index และ MRR: ข้อค้นพบที่ว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ถูกค้ำรายย่อยชั้นดี (MRR) ไม่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อ BCI ในช่วงเวลาที่ศึกษา เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจ ซึ่งอาจบ่งชี้ว่าในช่วงดังกล่าว ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักของความเชื่อมั่นทางธุรกิจโดยตรง หรืออาจมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกว่าที่แบบจำลองนี้สามารถอธิบายได้

5. การยืนยันความสามารถในการอธิบายของแบบจำลอง: แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้สามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของ BCI ได้ถึงร้อยละ 69.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เลือกมา มีความสามารถในการทำนายและอธิบายความเชื่อมั่นทางธุรกิจในประเทศไทยได้ในระดับที่น่าพอใจ

โดยรวมแล้ว องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้ช่วยให้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นถึงพลวัตของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นย้ำบทบาทที่โดดเด่นของ CPI และการระบุทิศทางอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจและการตัดสินใจของภาคธุรกิจ

สรุป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ซึ่งตัวแปรอิสระเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ ค่าคงที่, CPI, PI, M, LEI, Set Index, MRR และ FX โดยปัจจัยหรือตัวแปรดังกล่าวมีความเหมาะสมในการนำมาสร้างแบบจำลอง ซึ่งการสร้างแบบจำลองเป็นกระบวนการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ที่แสดงออกมาในรูปของสมการถดถอย โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม (BCI) กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยควรดำเนินนโยบายการเงินและการคลังเพื่อควบคุมเสถียรภาพของระดับราคาสินค้าและบริการ เช่น การควบคุมเงินเฟ้อ และการประกาศนโยบายที่ชัดเจนเพื่อลดความไม่แน่นอน ควรดำเนินนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท โดยเฉพาะในช่วงที่เงินบาทแข็งค่า ซึ่งอาจส่งผลต่อภาคส่งออกและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังและหน่วยงานวิเคราะห์เศรษฐกิจควรใช้ LEI เป็นเครื่องมือในการคาดการณ์เศรษฐกิจล่วงหน้า และจัดทำรายงานเชิงวิเคราะห์ให้กับภาคธุรกิจเพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษารายละเอียดเชิงลึกของการจัดทำรายงานเชิงวิเคราะห์ให้กับภาคธุรกิจเพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์

เอกสารอ้างอิง

- อัครเทพ อากาศวิภาต, สิริมา นาคสาย, ปิยฉัตร วงศ์ดี, เยาวลักษณ์ ดั่งสุข และ อังคณา ทิพย์ปะละ. (2565). อิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร. *วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 6(2), 193–203. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jmsr/article/view/253756>
- Garcia, M. (2021). *Consumer confidence and business expectations: A psychological approach*. Oxford University Press.
- Johnson, R. (2019). *Inflation and business sentiment: A macroeconomic analysis*. Cambridge University Press.
- Lee, K. (2021). *Interest rates and business investments: A global perspective*. Harvard University Press.

- OECD. (2019). *Business confidence and economic performance: A global analysis*. Paris: OECD Publishing.
- Sharma, R. (2021). Macroeconomic determinants of business confidence: A sectoral perspective. *Journal of Economic Studies*, 48(3), 512–530.
- Smith, J., & Brown, L. (2020). Economic growth and business confidence: An empirical study. *Journal of Economic Studies*, 45(3), 221–240.
- Thompson, P. (2020). Stock market volatility and business confidence: A financial approach. *Financial Review*, 55(2), 134–156.
- Williams, D., & Chen, Y. (2022). Employment trends and business optimism: A labor market perspective. *Economic Policy Journal*, 48(1), 78–101.